

NIET MET VIS SLEPEN!

Het lijkt zo onschuldig om vissen van het ene naar het andere viswater te verplaatsen om ze daar nogmaals te kunnen vangen. De negatieve effecten die hier aan kleven, kunnen echter verstrekkende gevolgen hebben. Daarom is het verplaatsen van vis ook verboden. In dit artikel geven we enkele voorbeelden van de desastreuze effecten die het illegaal verplaatsen van vissen kan hebben.

TEKST MARC BUDÉ

GRIJZE HAREN VAN DE DWERGMEERVAL

In Schinnen krijgt het bestuur van de hengelsportvereniging grijze haren van de bruine Amerikaanse dwergmeerval. Die is daar ooit illegaal uitgezet en vormt inmiddels een ware plaag voor de sportvisserij. Deze soort heeft zowel onder de rugvin als aan de borstvinnen venijnige stekels die bij het aanraken tot kleine ontstekingen kunnen leiden. Roofvissen zoals snoek en grote baars laten de dwergmeerval dan ook liever zwemmen. Die is bovendien een echte alleseter – en dus een voedselconcurrent voor de blankvoorn, ruisvoorn, brasem en karper – zodat de dwergmeervalpopulatie zich explosief heeft kunnen ontwikkelen.

De vereniging heeft veel in het werk gesteld om dit een halt toe te roepen. Zo is er bij een afvisning massaal dwergmeerval afgevoerd en zijn er speciale dwergmeervalwedstrijden gehouden waarbij de gevangen dwergmeerval als voer voor de dieren in het Gaiapark te Kerkrade is aangeleverd. Desondanks is de explosieve groei van de dwergmeerval niet doorbroken. Het gevolg is dat op de met name voor de jeugd bedoelde vijver vooral dwergmeervallen worden gevangen die zo geniepig prikken. Het bestuur onderzoekt momenteel of het mogelijk is om de visvijver volledig leeg te laten lopen en de gewenste vis tijdelijk apart op te slaan in grote 'Noorse leefnetten'. Ondertussen wordt de vijver dan uitgediept en enkele weken droog gezet, zodat ook zeker is dat de larven van de dwergmeerval het niet overleven. Daarna kan het oorspronkelijk waterpeil weer worden hersteld en de tijdelijk opgeslagen vis weer in de visvijver worden gezet.

MEERVALPROBLEEM BRUNSSUM

In twee Brunssumse visvijvers liepen de vangsten de afgelopen jaren behoorlijk terug. Er waren bijna geen 'maatse vissen' tussen de 15 en 30 cm meer te vangen. Het vermoeden was dat er Europese meerval in de visvijvers zou voorkomen. Het bestuur van de vereniging besloot daarom tot een visserijkundig onderzoek. Daaruit bleek dat van bijna alle vissoorten de jaarklassen tussen de 15 en 30 cm ontbraken. Ook werden zestien meervallen tot 1.20 meter aangetroffen. Deze moeten door onverlaten zijn uitgezet, aangezien de meerval niet via een natuurlijke route in de visvijvers kan komen.

Het bestuur van de hengelsportvereniging zat met een groot probleem: klagende leden en geen snelle oplossing voorhanden. Vanaf 2009 zette de vereniging jaarlijks voor € 2.500,- extra vis uit om te voorkomen dat leden massaal zouden weglopen. Maar in feite werd de meerval met die jaarlijkse visuitzettingen bijgevoerd. Pas na een langdurige procedure verleende het Ministerie van EL&I toestemming om de meerval af te vangen en te verwijderen. Aangezien niet alle meervallen kunnen worden weggevangen, blijft er dus altijd een restpopulatie achter – terwijl de vergunning een tijdelijk karakter had. Het bestuur van de hengelsportvereniging blijft dus met een meervalprobleem opgezadeld.

DIKKOP-ELRITS IN DE DOUSBERGVIJVERS

In een van de twee Dousbergvijvers in Maastricht is de dikkop-elrits aangetroffen. Deze exoot uit Noord-Amerika staat in de aquariumhandel bekend als de goud-elrits. Aquariumhouders die de visjes 'zat' zijn maar het niet over hun hart krijgen om ze te doden, zetten ze dan levend in het 'wild' uit. De dikkop-elrits kan echter een bacterie bij zich dragen die schadelijk is voor andere vissoorten. Aal, zeelt, voorn, karperachtigen en zalmachtigen kunnen door de bacterie de ziekte Enteric Redmouth Disease (ERD) oplopen. ERD veroorzaakt bloedingen aan weefsels, waaraan de vis vervolgens sterft.

Toen de melding van de aanwezigheid van de dikkop-elrits bij Sportvisserij Limburg binnenkwam, gingen dan ook alle alarmbellen af. Zaak was om er achter te komen of de dikkop-elrits uit de Dousbergvijver drager was van de ziekteverwekkende bacterie. Mocht dat het geval zijn, dan zou onmiddellijk alle vis geruimd moeten worden om de infectiebron te vernietigen. Om er volledig zeker van te zijn dat de bacterie niet op amfibieën of larven zou kunnen overleven, zou de vijver voor langere tijd volledig droog moeten worden gelegd. Nadat meerdere dikkop-elritsen waren gevangen en voor analyse naar het laboratorium Vis- en Schelpdierziekten in Lelystad waren gebracht, bleek dat de aangeleverde vissen de gevreesde bacterie niet bij zich droegen. Het is echter niet zeker dat alle vissen in de vijver vrij zijn van deze bacterie. Na overleg met de gemeente en het waterschap concludeerden deze instanties dat kans op de aanwezigheid van de bacterie niet was aangetoond, waardoor de ruiming van vis en het droogleggen van de vijver niet aan de orde waren.